

The Holy See

KATEHEZA PAPE BENEDIKTA XVI.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 21. siječnja 2009.

"Da budu kao jedno u tvojoj ruci"

Draga braćo i sestre!

Prošle je nedjelje započela "Molitvena osmina za jedinstvo kršćana", koja će se zaključiti iduće nedjelje, na blagdan Obraćanja svetog Pavla apostola. Riječ je o veoma dragocjenoj duhovnoj inicijativi, koja je sve više raširena među kršćanima, u skladu i, mogli bismo reći, kao odgovor na oalošćeni poziv kojeg je Isus uputio Ocu na Posljednjoj večeri, prije svoje Muke: "da svi budu jedno... da svijet uzvjeruje da si me ti poslao" (Iv 17,21). Puno jedinstvo, za koje je Isus molio i kojemu svi njegovi učenici moraju neumorno teiti, povezano je sa samim ivotom i poslanjem Crkve u svijetu. Zato je vano da svaka kršćanska zajednica postane svjesna koliko je prijeko potrebno raditi na sve moguće načine na postizanju toga nezaobilaznog cilja. Ali, znajući da je jedinstvo prije svega Gospodinov "dar", potrebno ga je istodobno moliti neumornom i pouzdanom molitvom. To je poziv koji se, ovom "osminom", upućuje vjernicima u Kristu svih Crkava i crkvenih zajednica; odgovorimo, draga braćo i sestre, na nj spremno i velikodušno.

Ove godine "Molitvena osmina za jedinstvo" predlae našoj meditaciji i molitvi riječi preuzete iz knjige proroka Ezekielja: "Da budu kao jedno u tvojoj ruci" (37,17). Temu je izabrala ekumenska skupina iz Koreje a potom ju je potvrdilo za proslavu na međunarodnoj razini Mješovito povjerenstvo za molitvu u čijem su sastavu predstavnici Papinskog vijeća za promicanje jedinstva kršćana i Ekumenskog vijeća Crkava u enevi. Sama priprava je bila plodna i poticajna vjeba u pravom ekumenizmu.

U ulomku iz knjige proroka Ezekielja, iz kojeg je uzeta tema, Gospodin zapovijeda proroku da

uzme dva drveta, jedno kao simbol Jude i njegovih plemena a drugo kao simbol Josipa i ujedinjenih izraelskih plemena, te traži od njega da ih "sastavi u jedno", tako da tvore samo jedno drvo, "da budu kao jedno" u njegovoj ruci. U tome se jasno nazire slika jedinstva. "Sinovima naroda", koji će tražiti objašnjenje, Ezekiel, prosvijetljen odozgo, reći će da sam Gospodin uzima dva drveta i sastavlja ih, tako da dva kraljevstva sa svojim, međusobno podijeljenim, plemenima postanu "kao jedno u tvojoj ruci". Prorokovu ruku, koja sastavlja dva drveta, shvaća se kao samu Boju ruku koja sabire i ujedinjuje njegov narod i čitavo čovječanstvo. Te prorokove riječi možemo primijeniti na kršćane, u smislu poziva na molitvu i djelovanje kako bi se učinilo sve što se može da se postigne jedinstvo svih Kristovih učenika. Taj će poziv postati osobito dirljiv i tuan u Isusovim riječima nakon Posljednje večere. Gospodin eli da sav njegov narod kroči strpljivo i ustrajno prema cilju punog zajedništva. Ta zadaća podrazumijeva poniznu i poučljivu poslušnost Gospodinovoj zapovijedi, koji je blagoslivlja i čini plodnom. Prorok Ezekiel nam jamči da će nas upravo on, naš jedini Gospodin, sabrati u "svojoj ruci".

U drugom dijelu biblijskog čitanja produbljuje se značenje i uvjeti jedinstva različitih plemena u jednom kraljevstvu. U susretu s drugim narodima, Izraelci su upoznali krive kultove, stekli su zrelo shvaćanje o pogrešnom načinu ivota, preuzeli su običaje koji se kose s boanskim zakonima. Sada Gospodin izjavljuje da se neće više kaljati idolima poganskih naroda, svojim grozotama i svim opačinama (usp. *Ez 37,23*). Podsjeća na nunost da ih oslobodi od grijeha i očisti njihovo srce. "Izbavit ću ih – kae – od svih njihovih nevjera kojima zgriješiše i očistit ću ih". Jedino će tako oni "biti moj narod, a ja njihov Bog" (isto). U tome stanju unutarnje obnovljenosti, oni će "ivjeti po mojim zakonima, čuvajući i vršeći moje naredbe". Tekst se zaključuje konačnim obećanjem punog spasenja: "Sklopit ću s njima savez mira... postavit ću Svetište svoje zauvijek među njih" (*Ez 37,26*).

Ezekielova vizija postaje osobito rječita za čitavi ekumenski pokret jer ističe nezaobilazan zahtjev istinske nutarnje obnove u svim članovima Bojeg naroda kojeg samo Gospodin može izvesti: "Budući da se svaka obnova Crkve – čitamo u Dekretu o ekumenizmu Drugoga vatikanskog koncila – bitno sastoji u povećanoj vjernosti njezinu pozivu, bez sumnje je upravo to razlogom zašto ovaj pokret tei prema jedinstvu" (*UR, 6*). Dekret zatim ističe unutrašnji vidik obraćenja srca: "Nema ekumenizma u pravom smislu riječi – dodaje – bez unutrašnjeg obraćenja. Naime, iz novosti duha te iz samozataje i posve slobodnoga iskazivanja ljubavi nastaju i sazrijevaju elje za jedinstvom" (*UR, 7*). "Molitvena osmina za jedinstvo" postaje, na taj način, za sve poticaj na iskreno obraćenje i sve poučljivije slušanje Boje riječi.

"Osmina" je također povlaštena prigoda da zahvalimo Gospodinu za sve ono što nam je do sada dao učiniti "da približimo", jedne drugima, podijeljene kršćane i same Crkve i crkvene zajednice. Taj je duh nadahnjivao Katoličku crkvu koja je, u netom završenoj godini, nastavila, sa čvrstim uvjerenjem i dubokom nadom, uspostavljati bratske odnose proete poštivanjem sa svim Crkvama i crkvenim zajednicama Istoka i Zapada. U raznim situacijama, katkad pozitivnim a katkad označenim većim poteškoćama, ona se trudila ne posustati u zadaći da poduzme napore kojima je cilj

ponovna uspostava punog jedinstva. Odnosi među Crkvama i teološki dijalozi su nastavili davati ohrabrujuće znakove da svi u duhu teimo istom cilju. I sam sâm imao radosnu priliku susresti, ovdje u Vatikanu i tijekom mojih apostolskih putovanja, kršćane iz svih krajeva svijeta. Tri put sam primio s velikom radošću ekumenskog patrijarha Njegovu Svetost Barolomeja I. te smo, a to je bilo doista nešto izvanredno, imali priliku čuti njegovu riječ, izrečenu s bratskom crkvenom ljubavlju i dubokim pouzdanjem u budućnost, tijekom nedavne biskupske sinode. Imao sam zadovoljstvo primiti dvojicu katolikosa Armenske apostolske Crkve: Njegovu Svetost Karekina II. iz Ečmiadzina i Njegovu Svetost Arama I. iz Anteliasa. Podijelio sam bol moskovskog patrijarha zbog smrti ljubljenog brata u Kristu, Njegove Svetosti patrijarha Aleksija II., i nastavljam biti u molitvenom zajedništvu s onom našom braćom koja se pripremaju izabrati novog patrijarha svoje časne i velike Pravoslavne crkve. Isto tako sam imao priliku susresti predstavnike različitih kršćanskih zajednica Zapada, s kojima nastavljam sučeljavanje o vanom svjedočanstvu koje su kršćani pozvani danas slono pruiti u svijetu koji je sve više podijeljen i suočen s tolikim kulturnim, društvenim i ekonomskim izazovima. Za to kao i za mnoge druge susrete, dijaloge i geste bratstva koje nam je Gospodin dao da moemo ostvariti, zajedno mu radosno zahvalimo.

Draga braćo i sestre, iskoristimo priliku koju nam "Molitvena osmina za jedinstvo kršćana" prua da molimo Gospodina da se nastavi i, po mogućnosti, intenzivira ekumenska zadaća i dijalog. U sklopu Pavlove godine, kojom se obiljeava dvije tisućita obljetnica rođenja svetog Pavla, moramo podsjetiti također na ono što nam je taj apostol ostavio napisano u vezi jedinstva Crkve. Svake srijede posvećujem svoje razmišljanje njegovim poslanicama i njegovu dragocjenom nauku. Ovdje podsjećam samo na ono što on piše obraćajući se zajednici u Efezu: "Jedno tijelo i jedan Duh - kao što ste i pozvani na jednu nadu svog poziva! Jedan Gospodin! Jedna vjera! Jedan krst!" (Ef 4,4-5). Oćutimo i mi u sebi istu tu čenju što ju je u svom srcu gajio Pavao, koji je utrošio sav svojivot za jednoga Gospodijna i za jedinstvo njegova mističnog Tijela, pruiivši, mućeništvom, najviše svjedoćanstvo vjernosti i ljubavi prema Kristu.

Slijedeći njegov primjer i računajući na njegov zagovor, neka se svaka zajednica sve više trudi oko jedinstva, zahvaljujući različitim duhovnim i pastoralnim inicijativama i zajedničkim molitvama, koje su obićno brojnije i intenzivnije u ovoj "osmini", dajući nam, na određeni način, već unaprijed iskusiti dan jedinstva. Molimo da Crkve i crkvene zajednice nastave dijalog istine, nuan za ukidanje razlićitosti, kao i dijalog ljubavi koji uvjetuje sam teološki dijalog i pomae ivjeti zajedno i pruiati zajednićko svjedoćanstvo. elja koja nam lei na srcu je da što prije svane dan punog zajedništva, kada će svi ućenici našega Gospodina moći konaćno zajedno slaviti euharistiju, boansku rtvu za ivot i spasenje svijeta. Zazovimo majćinski zagovor Marije da ona pomogne svim kršćanima njegovati pozornije slušanje Boje rijeći i intenzivniju molitvu za jedinstvo.

